

[Aksel Larsen.]

Skibsfarten er trængt, og hvor umuligt det er for den at hævde sig paa Verdenshavene.

Hvad angaar Lønningerne, er det jo fastslaaet — jeg har omtalt det ved tidligere Lejligheder i dette høje Ting —, at det ikke er sandt, at de danske Lønninger er saa exceptionelt høje, idet man simpelt hen i den Forbindelse maa tage Hensyn til, at den danske Krone er saa exceptionelt lav i Forhold til andre søfarende Nationers Valuta. Dette rammer Mandskabet, som for en stor Part maa anvende sin Løn i fremmede Havne, hvor der er højere Valuta, men det er til Gavn for Skibsrederne og Aktionærerne, fordi de skal konkurrere paa Verdensmarkedet mod Lande, der har en højere Valuta.

Det kan ikke nytte, at man vil forsøge at bortforklare disse Ting ved at komme her ved tredie Behandling og stille sig i Positur.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Westermann hellere skulde benytte denne gunstige Lejlighed til at give en Forklaring paa, hvad han ikke hidtil har villet forklare, om han er Tilhænger eller Modstander af den konservative Ungdomsorganisations med saa stor Styrke hævdede Parole om Treskiftevagt ogsaa for Dæksmandskabet paa danske Skibe, i Særdeleshed de danske Skibe, som sejler paa Verdenshavene, og for hvis Vedkommende der især er Tale om Konkurrence fra andre søfarende Nationer. Jeg synes, det ærede Medlem skulde benytte Lejligheden til nu ved tredie Behandling, i Stedet for at gentage allerede gendrevne Paastande om Skibsfartens manglende Konkurrenceevne og om de ødelæggende Virkninger, denne Lov vil faa for dansk Skibsfart, at klarføre, uden at forsøge at krybe udenom, hvorledes man fra Det konservative Folkepartis Side kan tillade, at dets Ungdomsorganisation gaar grassat i en demagogisk Agitation Landet over med, at de ønsker 8 Timers Arbejdsdag for Søfolk og altsaa større Bemanding i danske Skibe, medens Det konservative Folkeparti her i Tinget ikke alene med Hænder og Fødder stritter imod en saadan rimelig Forbedring, men oven i Købet vil stemme imod den ganske beskedne Forbedring af Søfolkenes Arbejdsforhold, som dette Forslag til Lov om Tillæg til Loven om Sønæring betyder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at jeg er aldrig i disse Diskussioner blevet det ærede Medlem Svar skyldig, og jeg skal love det ærede Medlem, at jeg heller ikke skal blive ham Svar skyldig. Det, den kommunistiske Ordfører sagde i Gaar, var, at de Vilkaar, som vilde komme til at foreligge for dansk Rederivirksomhed, i det Øjeblik det kommunistiske Ændringsforslag blev gennemført, ikke vilde forringe dansk Skibsfarts Konkurrenceevne. Nu kommer det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen herop og skal prøve paa at redde det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen ud af Kniben, idet han siger, at jeg har paastaaet, at dette vilde sætte dansk Rederivirksomhed ude af Stand til overhovedet at konkurrere. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det vilde forringe Konkurrenceevnen, naar man giver større Arbejds løn og mindre Arbejdstid, og naar Vilkaarene i det hele taget er kostbarere for dansk Skibsfart end for de andre Landes Skibsfart.

Naar det ærede Medlem siger, at vi konkurrerer udelukkende med Lande, hvis Mønt ligger højere, er dette fuldkommen urigtigt. Jeg har udtrykkeligt hævdet, at de Skibe, der bliver ramt ved disse Foranstaltningers Gennemførelse, er dem, som gaar i Nord-Østersøfart, og som vil komme til at konkurrere med den nye finske Flaade og den Flaade, som de baltiske Stater efterhaanden har anskaffet, og hvor Lønningerne, omregnet i dansk Mønt, ligger paa 115 Kr., medens danske Matroser i Gennemsnit for 1938 har haft 250 Kr. Der er altsaa en himmelvid Forskel. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil indrømme, at Levevilkaarene er væsentlig bedre i de danske Skibe end i de finske og baltiske. Derved bliver Omkostningerne større. Selv om man muligvis kan sige, at som Fragtaterne ligger i Øjeblikket, er der en Mulighed for at tage Konkurrencen op, saaledes at Rederne maaske ikke behøver at lægge op i Øjeblikket, vilde en Forringelse af Fragtattetallet medføre, at de maatte lægge op, og saa vilde det ikke være muligt for Staten at gribe ind.

Hvad angaar Spørgsmaalet om K. U. s Pjece, har jeg svaret det ærede Medlem tidligere. Jeg kan ikke slutte mig til K. U. s Krav paa dette Punkt, men i øvrigt har jeg sagt, at naar det ærede Medlem fremhæver, at det, K. U. dengang krævede, var 8 Timers Arbejdsdag i samtlige Skibe, er det urigtigt, idet der i Pjecen kun er Tale om Skibe paa over 2 500 Tons. Det, der her gennemføres,